

Mesebeli Afrika - Tunézia után: Lángolni fog egész Észak-Afrika?

2011 január 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mohamed Bouazizi – akinek már hosszabb Wikipédiás szócikke van, mint egy-két, éveken át uralkodó afrikai elnöknek – valószínűleg végleg a történelemlétkönyvekbe írta magát tragikus tettével, hiszen miután 2010. december

17.-én lángra lobbantotta magát a kilátástalanság miatt a tunéziai Sidi Bouzid egyik kormányépülete el?tt{...}

{...}, el?bb Tunéziában szabadult el a pokol és az er?szakossá váló utcai megmozdulások miatt megbukott a 23 éve uralkodó Zine El Abidine Ben Ali, majd az elmúlt napokban a tunéziai forradalom lángjai már egész Észak-Afrikát elérték. A jelenlegi információk szerint Bouazizi (aki 17 nappal tette után életét veszítette sérüléseit!) akciója óta még 9 ember gyújtotta fel magát az arab világban, és tettükben több közös is volt: mindannyian a 26 éves tunéziai utcai árus tettét?l kaptak "ihletet" illetve mindannyian a roppant nehéz életkörülmények, a munkanélküliség, szegénység miatt hajtották végre ?rült akciójukat.

Egyiptomban hétf?n gyújtotta fel magát a zsúfolt utcán egy férfi a parlament épülete el?tt, majd ma újabb két ember követte, és mindhárman nehéz helyzetük miatt szánták el magukat tettükre – szerencsére ketten könnyebb sérülésekkel megúszták, harmadik társuk azonban életét veszítette. Öten Algériában gyújtották fel magukat, tiltakozásul az emelked? árak és növekv? munkanélküliség miatt, legutóbb egy 36 éves férfi El Oued régióban, és egy férfi a mauritánai f?város, Nouakchott egyik kormányzati épülete el?tt is próbálkozott a figyelemfelhívás eme szomorú formájával. Annak ellenére, hogy ?k maguk és az érintett országok ellenzékei is reménykednek egy tunéziaihoz hasonló megmozduláshullámban majd egy esetleges kormánybuktatásban, erre azért nincsen reális esély, hiszen egyik helyen sem követték még megmozdulások az akciókat, ellentétben Tunéziával, ahol viszont a mostani tüntetéssorozat nem nevezhet? "szokásosnak", itt ugyanis Ben Ali szigorú diktatúrája során nem igazán volt példa hasonlókra. Ennek megfelelően az egyiptomi külügyminiszter, Ahmed Abul Gheit vasárnap nevenségesnek nevezte egy esetleg forradalom lehet?ségét, de a fentebb említett, érintett országok mindegyikében hasonló volt a reakció.

Mindenesetre Tunéziában a helyzet sajnos nem normalizálódott még teljesen, alig egy nappal a nemzeti egységkormány létrejötte után már három miniszter (a munkások szakszervezetének emberei) vissza is lépett a megbízatástól, és szintén az el?z? kormányból ismét felkért miniszterek személye miatt Tuniszban, Sfaxban, Reguebben, Kasserine-ben és Sidi Bouzidban is újabb megmozdulások alakultak ki, a f?városban pedig a rend?rség és az agresszív tüntet?k között ismét összecsapások robbantak ki. Ben Ali pártja, a 23 éve kormányzó Alkotmányos Demokratikus Mozgalom (RCD) továbbra is meg kívánta ?rizni a legtöbb kulcspozíciót az új kormányban (bel- és külügyminisztérium, védelmi minisztérium), de ez ismét felszította a kedélyeket, úgyhogy 1 napnyi béke után a tunéziai demokrácia ismét válságban van. Még az is kérdés, hogy végrehajtásra kerülnek-e azok a tervek, amelyeket most t?zött ki az átmeneti kormány: hat hónapon belül demokratikus választások egy független választási bizottság és nemzetközi megfigyel?k felügyelete mellett.

A nyilatkozatok ellenére van, ahol azért tényleg megrettentek egy esetleges forradalom lehet?ségét?l, a Dél-Szudán elszakadása miatt amúgy is roppant feszült szudáni vezetés a mai napon, kedden letartóztatta Hassan al-Turabi muszlim ellenzéki vezet?t, aki pár órával korábban egy tunéziaihoz hasonló népi hatalomátvétellel fenyegetett. Emellett a hét elején pártjának, a Népi Egység Pártjának (PCP) tucatnyi tagját szintén ?rizetbe vették, bár az összes letartóztatás indokaként nem az ominózus nyilatkozatot, hanem a hírhedt darfúri lázadó csoport, az Igazság és Egyenl?ség Mozgalom (JEM) vezet?inek azon állítólagos bejelentését hozták fel, mely szerint a PCP támogatta és finanszírozta harcukat a kormány ellen. A JEM és a PCP is tagad, de ahogy egy PCP közeli politikus rávilágított: "Szudánban sosem tudhatod, hogy miért tartóztatnak le embereket."

De azt a kérdést megválaszolni, hogy a tunéziai események mit fognak jelenteni az arab világ számára, roppant nehéz dió, hiszen az elmúlt évtizedekben minden komoly konfliktust elkerül? Tunézia hihetetlen fellángolása sorsdönt? lehet a régió totalitárius rezsimeit számára, hiszen az arab világban eddig csak a valahogy "egyedül álló" Irán és Irak tapasztalt hasonló káoszt, a sok éve a forradalmi er?k leszármazottaiként uralkodó, többségében a diktatúra felé hajló kormányok valószínűleg most sem lesznek képesek reálisnak értékelni egy ilyen veszélyt. Annyi bizonyos pedig, hogy ez nem egy alábecsülend? veszély, az arab világban amúgy is elég er?s közönségtudat jelent?ségét a magukat felgyújtó emberek példázzák, a tuniszi események pedig int? jelként kell, hogy szolgáljanak – az Egyesült Államokkal való jó viszonyért cserébe elnézett elnyomást és antidemokratikus intézkedéseket még a legcsendesebb, legbékésebb ország lakóinak torkán sem lehet mindig lenyomni.

www.mindennapiafrika.info - A Flag Polgári M?hely partnere

Ajánló
